

بسم الله الرحمن الرحيم

راهکارهای تربیت دینی و عقلی فرزند

حاج آقا اسماعیل داستانی بنیسی

جمعه؛ ۲۳ / ۱۰ / ۱۴۰۱

مدّت قابل توجهی وقت گذاشتم، روایات فرزندداری را مطالعه کردم و این مطالب را نوشتم:
بر طبق احادیث شریفه، انجام دادن این کارها می تواند در تربیت دینی و عقلی فرزند اثر داشته
باشد:

۱. پرهیز از مال حرام در زندگی؛
۲. پرهیز از انعقاد فرزند در «هر کدام» از این موارد: از راه زنا، در اوّل و وسط و آخر ماه قمری، در روز نیمه شعبان، دو روز مانده به آخر ماه شعبان، در شب نخست سفر، پس از مسافرت سه شبانه روزه، بین اذان و اقامه، در آغاز شب، در ایّام حیض، بدون پوشش مرد، بدون انجام دادن غسل جنابت برای آمیزش پیشین، با شهوت و یاد زن دیگر، بدون وضو در دوران بارداری زن، بر روی پشت بام، و زیر درخت میوه؛
بهتر است که آمیزش برای انعقاد فرزند، در شب دوشنبه یا سه شنبه یا پنجشنبه باشد یا هنگام اذان ظهر روز پنجشنبه و یا پس از نماز عشاء جمعه شب.
۳. این که مادر در دوران #بارداری، این چیزها را بخورد: ۱. به؛ ۲. کندر؛ ۳. خربزه با پنیر.
۴. این که نخستین چیزی که مادر پس از زایمان می خورد، خرماي تازه باشد و اگر نبود، ۷ تا از خرماهای مدینه و اگر نبود، ۷ تا از خرماهای شهر خود؛
۵. این که مادر در ایّام نفاسش خرماي برنی بخورد؛
۶. این که مادر در ماهی که می زاید، مَر (خرمای خشک) بخورد؛
۷. برداشتن کام نوزاد با تربت حضرت امام حسین - سلام الله تعالی علیه. - و آب فرات و اگر نشد، با آب باران یا آب گرم و یا غسل؛
۸. اذان گفتن در گوش راست نوزاد و اقامه گفتن در گوش چپ او در آغاز تولّدش توسط قابله یا هر کسی که پیش نوزاد است؛

۹. نامیدن او به نام‌های نیکو (خداپسند)؛ به‌ویژه ۱. نام‌های بندگی خداوند والا؛ همچون: عبدالله و عبدالرحمان؛ ۲. نام‌های اهل بیت و پیامبران - سلام الله تعالی علیهم. -؛ مخصوصاً محمد و علی؛ ۳. زینب؛ ۴. حمزه. و پرهیز از نامیدن او به نام‌های دشمنان اهل بیت (علیهم السلام)؛ ۱۰. این که مسلمانانی که برای خوردن عقیقه او دعوت می‌شوند، برایش دعا کنند؛ ۱۱. پرهیز از این که نوزاد از زن بدکاره یا احمق و یا دیوانه، شیر بخورد؛ ۱۲. جلوگیری نکردن از ریزش آب دهان نوزاد؛ البته هنگامی که چهارماهه شد، خوب است که هر ماه، پشت گردنش حمام شود تا رطوبت دهانش کاهش یابد؛ ۱۳. امیردانستن فرزند تا هفت سالگی‌اش؛ به معنای آزاد گذاشتن او برای بازی کردن و انجام دادن هر کاری (جز آزار دادن و عادت به آنچه از نظر دینی، منکر و ناپسند است) و جلوگیری نکردن از بازی‌گوشی‌هایش؛ ۱۴. یاد دادن ذکر «لا اله الا الله» به او در هنگام زبان باز کردنش و اگر فرزند، پسر است، هنگامی که به سه‌سالگی رسید، به او گفته شود: «۷ بار بگو: "لا اله الا الله."» و وقتی ۳ سال و ۷ ماه و ۲۰ روزش کامل شد، به او گفته شود: «۷ بار بگو: "محمد رسول الله."» و هنگامی که ۴ سالش تمام شد، به او گفته شود: «۷ بار بگو: "صلی الله علی محمد و آله."» و وقتی ۵ سالش تمام شد، از او پرسیده شود: «دست چیت کدام است و دست راستت کدام؟» و اگر تشخیص داد، صورتش به سمت قبله گردانده و به او گفته شود: «سجده کن.» و هنگامی که ۷ سالش تمام شود، به او گفته شود: «صورت و دو دستت را بشوی.» و وقتی شست، به او گفته شود: «نماز بخوان.» و وقتی ۹ سالش تمام شد، به او وضو و نماز یاد داده و به آنها امر کرده شود و بر ترک آنها تنبیه شرعی گردد؛ (طبیعتاً یاد دادن وضو و نماز و... به دختر، زودتر باید آغاز شود. در بعضی از احادیث شریفه، امر کردن پسر به نماز هم باید زودتر آغاز گردد.) ۱۵. وادار کردن فرزند به روزه از نه‌سالگی‌اش به اندازه‌ای که توان دارد و اگر تشنگی یا گرسنگی بر فرزند (غیربالغ) غلبه کرد، افطار کند؛ ۱۶. امر کردن او به گفتن تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله تعالی علیها)؛

۱۷. تربیت او و یاددادن احکام شرعی (همچون: واجبات) و احادیث و معارف دینی مفید به او با مهربانی؛ به‌ویژه از هفت‌سالگی تا چهارده‌سالگی‌اش و پیش از این که مطالب باطل دشمنان و بیگانگان را فراگیرد؛

۱۸. جلوگیری نکردن از این که او واجبات (و معارف مفید دینی) را بگیرد؛

۱۹. جلوگیری از این که او مطالب باطل را یاد بگیرد؛

۲۰. الگوی عملی بودن برای او در معروف‌های دینی (= خوبی‌های خداپسند) و ترک آنچه از نظر دینی، منکر (= ناپسند) است؛

۲۱. یاددادن نوشتن به او؛

۲۲. یاددادن قرآن کریم به او؛ به‌ویژه سوره‌های واقعه و یس؛ این کار برای پسر از هفت‌سالگی تا چهارده‌سالگی‌اش، مناسب‌تر است.

۲۳. نگه‌داشتن او (و جلوگیری از خروج او از خانه) از هنگام غروب خورشید (در غیر ضرورت)؛

۲۴. امرکردن او به یادگرفتن دانش‌ها و معارف مفید از کودکی (و قراردادن او در این مسیر)؛

۲۵. تکریم او؛

۲۶. دعاکردن برای او؛

۲۷. امر به معروف و نهی از منکرکردن او (با رعایت شرایط و مراحل امر به معروف و نهی از منکر)؛

۲۸. پرهیز از آمیزش در جایی که او می‌بیند و سخنان و نفس‌های پدر و مادر را می‌شنود؛

۲۹. قبول کردن اطاعت‌های او از پدر و مادر و نیکی‌هایش به آنان؛

۳۰. مجبور نکردن او به آنچه در توان (طبیعی بدنی یا روحی) او نیست و مجازات نکردن او (در غیر

گناهان و ترک واجبات) و سخت‌گیری نکردن بر او تا مبادا عاق والدین و... شود؛

۳۱. گذشت کردن از بدی‌های فرزند خردسال، پوشاندن آن‌ها، نرمی کردن با او و کمک کردن به او؛

۳۲. پرهیز از مجازات بیش از اندازه و پرهیز از زدن به صورت فرزند؛

۳۳. پرهیز از تربیت کردن او در حال خشم؛

۳۴. اذان گفتن با صدای بلند در خانه؛

۳۵. خواندن «نماز خاص پدر برای فرزند» توسط پدر؛

۳۶. گرمی داشتن مادر فرزند توسط پدر؛

۳۷. پدید آوردن و تقویت دوست داشتن اهل بیت - سلام الله تعالى عليهم. - در دل او؛
۳۸. او را اهل خواندن قرآن کردن؛
۳۹. دوست داشتن او؛
۴۰. مهربانی کردن به او؛
۴۱. خریدن میوه و گوشت در هر جمعه برای خانواده به همراه یادآوری روز جمعه به او تا از رسیدن این روز خوشحال شود؛
۴۲. نگهداری حیوانات علف خوار اهلی و کبوتر بال بسته در خانه؛
۴۳. امر کردن او به خواندن سوره کافرون پیش از خواب؛
۴۴. خواندن این دعاهاى خاص: ۱. دعای هنگام آمیزش برای انعقاد فرزند؛ ۲. دعای هنگام عقیقه کردن برای او؛ ۳. دعای هنگام ختنه کردن پسر؛
۴۵. خواندن دعای بیست و پنجم کتاب «صحیفه سجّادیه» برای فرزند؛
۴۶. وزیر شمردن و همراه کردن او با خود از چهارده سالگی تا بیست و یک سالگی اش؛
۴۷. رعایت عدالت بین فرزندان در مهربانی کردن، هدیه دادن، بخشیدن اموال، مهربانی کردن، بوسیدن و...؛
۴۸. جدا کردن بسترهای پسر و پسر، دختر، دختر و دختر، و پسر و زن، از هفت سالگی فرزند و حدّا کثر از ده سالگی اش؛
۴۹. قرار دادن دختر در اتاق های بالا؛
۵۰. شتاب کردن (عاقلانہ) در آسان فرستادن دختر به خانه شوهر؛
۵۱. جلوگیری از بوسیده شدن و بغل کرده شدن دختر از شش سالگی اش توسط نامحرم؛
۵۲. یاد دادن سوره نور به دختر و پرهیز از یاد دادن سوره یوسف به او؛
۵۳. جلوگیری از این که پسر هفت ساله یا بزرگ تر، زنی را ببوسد.
- # تربیت فرزند، # فرزند داری، # آمیزش، # عقیقه

التماس دعا